

Dette udelukker naturligvis ikke, at man, som det nu gøres, og som det ofte kan være nyttigt i Forretningslivet, kan tegne en Forsikring, som man kan give en Kreditor som Pant eller Sikkerhed. Det er i Virkeligheden et odøst Forhold, som for Tiden finder Sted her i Staden, at Kreditorer kunne tage hele Frugten af, hvad Folk i deres arbejdsdygtige Tid have samlet sammen til deres Alderdom, og tilegne sig det. Der eksisterer et Tilfælde i et af Birkerne, som er højst karakteristisk, og som jeg skal tillade mig at omtale. En gift Købmand tegnede for en Del Aar siden, medens han sad i Velstand, Forsørgelse for sig selv og sin Kone, hvilke skulde træde i Kraft paa et ret tidligt Tidspunkt af deres Liv, naar de vare nogle og halvtredsindstyve Aar, og de skulde saa have Renten af det paagældende Beløb. Mange Aar efter forandredes hans Forhold, og han gik fallit, — ingenlunde ved, at han havde brugt Pengene til at købe Forsørgelserne. Hans Bo kom under Konkursbehandling, og hans Kreditorer lagde Beslag paa disse aarlige Indtægter. De holde nu Boet hen fra Aar til Aar, og det har ingen Udsigt til nogensinde at blive sluttet. Disse Livrenter, som Mand og Kone skulde leve af paa deres gamle Dage, er der lagt Beslag paa af Kreditorerne, og de tage dem uden at de egentlig have nogen videre Fordel deraf, thi skønt det vistnok er 1,500 Kr. om Aaret, bliver det, naar dette Beløb skal fordeles paa mange Kreditorer, ikke noget syndeligt til hver. Saaledes er Forholdene, fordi man ikke har haft en Bestemmelse om, at der ikke kan lægges Beslag paa saadanne Forsikringer, selvfølgelig under den Forudsætning, at der ikke ved Tegningen har været tænkt paa at forurette nogen. I den Henseende indeholder jo Konkursloven og den almindelige Lovgivning nogenlunde tilstrækkelige Bestemmelser om, at hvad en Mand har gjort for at bedrage sine Kreditorer, kan naturligvis ikke holde, men det er der ikke Tale om her, saadanne Tilfælde taler jeg ikke om. Der var yderligere den Ejendommelighed, at den paagældende Forsikring var tegnet i en Anstalt, som for saa vidt kan siges at være en velgørende Anstalt, idet man ikke alene faar de almindelige Livsforsikrings- og Livrentebeløb, men tillige et Tilskud fra Institutionen. Altsaa disse gode Gaver, som Institutionen yder, gaa til Kreditorerne og ikke til de Folk, som have forsikret sig. Jeg siger altsaa, at jeg er den højtærede Minister meget tak-

nemmelig, for at han har bragt dette frem og taget det op i dette Lovforslag, og jeg haaber ogsaa, at det skal blive ført igennem.

Jeg vilde særdeles meget ønske, at vi maatte kunne fremme denne Sag saa hurtig som muligt, men undgaas kan det naturligvis ikke, at vi maa have nedsat et Udvalg om denne Sag, der maa tage adskillige Ting under Overvejelse. Jeg ønsker, at vi maa arbejde saaledes, at vi hurtigst mulig maa kunne faa noget udrettet i Sagen, og at dette maa ske under den højtærede Ministers Ledelse.

Formanden: Da Tiden er saa fremrykket, og der endnu er indtegnet 4 Talere, skal jeg hermed afbryde Forhandlingerne, som fortsættes i næste Møde.

Under Mødet har jeg ved 6te Landstingsmand for 1ste Kreds, Oct. Hansen, modtaget et Andragende fra Bestyrelsen for Dansk Lokomotivfører- og Fyrbøderforening til Indenrigsministeriet og Rigsdagen om et midlertidigt Løntillæg til Statsbanernes Lokomotivførere og Fyrbødere. Andragendet vil blive henvist til Finansudvalget.

Jeg skal saa angive Dagsordenen for næste Møde som holdes i Morgen, Fredag den 2den Februar, Kl. 1^{1/2}, og Dagsordenen vil da være:

1) *Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om danske Fiskeres Forsikring i Ulykkestilfælde.

2) *Tredje Behandling af:*

Forslag til Lov om Undersøgelse af Levnedsmidler m. m.

3) *Tredje Behandling af:*

Forslag til Lov om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme.

4) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Livsforsikringsvirksomhed.

5) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 88 af 8de Maj 1894 om private Jærnbanelæg.

Mødet hævet Kl. 4. 25'.